

»Hvorledes forklares den store forskel mellem den potentielle nettokapacitet og det faktiske/forventede forbrug?«

Svar:

Begrebet potentiel nettokapacitet omfatter den mængde debiteringsenheder, et center kan levere brugerne pr. år med den eksisterende opgavesammensætning og under forudsætning af, at datamaskinen er den eneste begrænsende faktor. I begrebet indgår principielt hverken centrene eget forbrug til brugervejledning, opdatering af programmel, udviklingsprojekter samt administrative rutiner eller teknisk service og vedligeholdelse. Disse størrelser indgår heller ikke i det faktiske og forventede forbrug. Den totale udnyttelsesgrad er derfor højere, end tabellerne i anmærkninger II til de regionale edb-centres finanslovkonti umiddelbart lader formode.

Ved den nuværende betalingsordnings indførelse, jfr. Akt 365 12/6 74 og Akt 98 30/11 77 forudsættes det, at 80 pct. af centrene kapacitet blev inddraget under ordningen, mens 20 pct. skulle friholdes for betaling. Priserne for det betalingspligtige forbrug skulle efterhånden fastsættes således, at centrene omkostninger (driftsudgifter + afskrivninger på anlæggenes anskaffelseskost) for den del af kapaciteten, der faldt ind under ordningen, blev dækket, men i en overgangsperiode regnede man med lavere omkostningsdækningsgrad. Omkostningsdækningsgraden blev hævet fra 33½ pct. ved betalingsordningens indførelse i 1975 til 80 pct. i 1978, 1979 og 1980. Brugerinstitutionerne fik bevillingsmæssig kompensation for indførelsen af betalingssystemet.

Et af formålene med betalingsordningen var at sikre, at der på institutionerne blev foretaget en prioritering af edb-anvendelse over for anden ressourceanvendelse til videregående uddannelse og forskning. Den stigende omkostningsgrad i sammenhæng med den stramme bevillingsmæssige situation ved institutionerne gør imidlertid en reel prioritering mellem på den ene side personaleudgifter og på den anden side øvrige udgifter stadig vanskeligere. Dette betyder formentlig også, at edb-anvendelsen nu stiger mindre end rimeligt i forhold til dette værktøjs uddannelsesmæssige og forskningsmæssige betydning.

Under den nuværende betalingsordning fastsættes endvidere enhedspriser for edb-ydelser ved de regionale edb-centre. Denne prisfastsættelsesmetode levner kun i begrænset omfang mulighed for prisdifferentiering mellem forskellige opgavetyper og forskellige tidspunkter. Herved vanskeliggøres optimering af anlæggenes udnyttelse. Centrene kører således for tiden ofte med en kapacitetsudnyttelse i dagtimerne, der nærmer sig 100, mens udnyttelsen om natten modsvarende er meget lav.

Med henblik på at opnå en mere hensigtsmæssig udnyttelse af de regionale edb-centres kapacitet agter undervisningsministeriet snarest at forelægge finansudvalget forslag om indførelse af en ny betalingsordning.

Ad § 20.10.1. Rigshospitalet.

Spørgsmål 28:

»Hvilke foranstaltninger agter ministeren at tage for at sikre, at der ikke fremtidigt skal ske pludselige nedskæringer i hospitalets budget, der gør, at hospitalet bliver ude af stand til at løse sine opgaver?«

Hvad er ministeriets kommentarer til hospitalets udtalelser om, at nye behandlinger som transplantation af knoglevæv på leukæmiramte børn må udskydes eller helt afskaffes p.g.a. hospitalets økonomiske situation?

Der udbedes et statusnotat vedrørende benyttelsen af hospitalet, den nye betalingsordning og den fremtidige ledelse.«

Svar:

Rigshospitalets bevillingsramme har hidtil og vil også i fremtiden blive fastsat på baggrund af den aktivitet, der skal gennemføres på hospitalet. Der er således en snæver sammen-